

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

1. en
 - 2.
- appellanten,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/11508 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 juli 2007 in het
geding tussen:

appellanten

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 december 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van appellant sub 1 om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 15 februari 2007 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2007, verzonden op 20 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellanten ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 augustus 2007 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

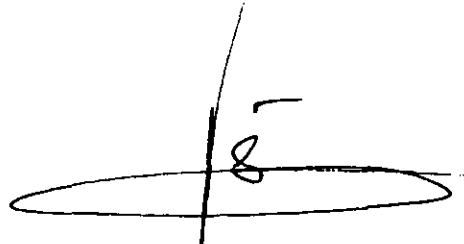
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 september 2007

422.

Verzonden: 19 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jo artikel 71 en 72, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/11508

V-nr.:

inzake: , geboren op , van Nigeriaanse nationaliteit, wonende te
Nigeria, eiser,
gemachtigde: mr. W. Boelens, advocaat te Utrecht,

tegen: de minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde: mr. E.T.P. Scheers, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 5 december 2006 heeft verweerder de aanvraag van 4 september 2006 om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel "gezinshereniging bij moeder" afgewezen. Het daartegen ingestelde bezwaar is bij besluit van 15 februari 2007 ongegrond verklaard. Op 13 maart 2007 heeft de rechtbank het beroepsschrift van eiser ontvangen.

2. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 26 juni 2007. Eiser is aldaar vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig , referente.

3. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Het bestreden besluit is een besluit omtrent de afgifte van een visum. Dit besluit is genomen op basis van het Souverein Besluit van 12 december 1813. Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een dergelijk besluit voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, gelijkgesteld met een besluit gegeven krachtens de Vw 2000.

2. Een aanvraag tot het verlenen van een mvv wordt getoetst aan dezelfde criteria als die gelden bij een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

3. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

4. Ingevolge artikel 3.74, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) zijn de in

artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan voldoende indien het netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnormen als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie alleenstaanden, alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld.

5. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet voor een mvv in aanmerking komt. Eiser heeft niet aangetoond dat referente en haar echtgenoot voldoen aan het middelenvereiste. Eiser heeft immers, zonder opgave van redenen, nagelaten alle vereiste inkomensgegevens over te leggen die nodig zijn voor de beoordeling van onderhavige aanvraag. Voorts heeft eiser niet voldaan aan het vereiste van het slagen voor het basisexamen inburgering buitenland, terwijl op geen enkele wijze is aangetoond dat eiser in aanmerking komt voor vrijstelling van het inburgerinsexamen. Er is geen sprake van schending van artikel 8 van het Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Er is immers geen sprake van een uitzichtloze situatie waarin eiser nimmer zal voldoen aan de voorwaarden en het zinloos is inspanningen te vragen om alsnog aan de voorwaarden te gaan voldoen. Evenmin is er sprake van een objectieve belemmering om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. Het bezwaarschrift is kennelijk ongegrond, als gevolg waarvan van het horen van eiser kon worden afgezien.

6. Eiser heeft tegen het bestreden besluit aangevoerd dat de overwegingen omtrent het basisexamen inburgering niet deugdelijk zijn gemotiveerd. Verweerder was gehouden om nader en op andere wijze in te gaan op bij eiser aanwezige belemmeringen van intellectuele en feitelijke aard. Bovendien heeft verweerder niet deugdelijk gemotiveerd waarom een beroep op artikel 1 van de Grondwet niet kan slagen. Voorts heeft verweerder niet deugdelijk gemotiveerd waarom een beroep op artikel 8 van het EVRM niet kan slagen. De vraag of uit artikel 8 van het EVRM voor de Staat een positieve verplichting tot toelating van eiser voortvloeit vergt een genuanceerde belangenafweging, waaraan een gedegen onderzoek naar de relevante wegingsfactoren vooraf dient te gaan. Eiser is ten onrechte niet gehoord op zijn bezwaar.

7.1 De rechtbank stelt vast dat uit het bestreden besluit blijkt dat de aanvraag van eiser onder meer is afgewezen omdat eiser niet heeft aangetoond dat hij voldoet aan het middelenvereiste. Daaraan ligt het volgende ten grondslag. Verweerder heeft bij brieven van 10 oktober 2006 en 20 oktober 2006 verzocht om gegevens over het inkomen van referente over te leggen. Vervolgens heeft verweerder op 14 november 2006 een brief gestuurd waarin expliciet wordt bericht dat referente loonstroken van de maanden september en oktober 2006 dient over te leggen en haar echtgenoot van de maanden augustus, september en oktober 2006. Eiser heeft hieraan geen gehoor gegeven.

7.2 Eiser heeft eerst ter zitting, nadat verweerder erop had gewezen dat tegen deze afwijzingsgrond geen stelling was ingenomen, aangevoerd dat de omstandigheid dat de gevraagde loonstroken niet zijn overgelegd geen toereikende motivering oplevert van het standpunt dat niet is voldaan aan het middelenvereiste. De rechtbank overweegt dat niet is gebleken dat eiser deze beroepsgrond niet eerder had kunnen aanvoeren. Daarbij is in aanmerking genomen dat in het bestreden besluit gemotiveerd is overwogen dat en waarom aan dit vereiste niet is voldaan. Nu verweerder zich tegen deze gang van zaken heeft verzet, kan deze beroepsgrond niet bij de beoordeling van het beroep worden betrokken omdat de goede procesorde zich daartegen verzet.

8. Gelet op vorenstaande komt de rechtbank aan een beoordeling van de beroepsgronden met betrekking tot het inburgerinsexamen niet toe.

9. Met betrekking tot het beroep van eiser op artikel 8 van het EVRM overweegt de rechtbank als volgt. Eiser heeft aangevoerd dat verweerder ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom een beroep op artikel 8 van het EVRM niet kan slagen. De vraag of uit artikel 8 van het EVRM voor de Staat een positieve verplichting tot toelating van eiser voortvloeit vergt een genuanceerde belangenafweging, waaraan een gedegen onderzoek naar de relevante wegingsfactoren vooraf dient te gaan. Eiser heeft gesteld dat er sprake is van een positieve verplichting voor verweerder om eiser op grond van artikel

8 van het EVRM verblijf toe te staan. De rechtbank volgt deze stelling van eiser niet. Daartoe is allereerst redengevend dat van inmenging in het recht op uitoefening van familie- of gezinsleven geen sprake is aangezien de weigering eiser verblijf hier te lande toe te staan er niet toe strekt hem een verblijfstitel te ontnemen die hem tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande in staat stelde. Voorts is de vraag aan de orde of er op de Staat een positieve verplichting rust. Om deze vraag te beantwoorden dient er een belangenafweging te worden gemaakt en een fair balance te worden bereikt tussen de belangen van eiser en de belangen van de gemeenschap. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht overwogen dat deze belangenafweging uitvalt in het nadeel van eiser. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat in deze belangenafweging van gewicht is dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het gezinsleven in een ander land dan Nederland uit te oefenen. Referente heeft zelf gedurende lange tijd in Nigeria verbleven, tevens heeft zij de Nigeriaanse nationaliteit. Evenmin is gebleken dat zij zodanig in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd dat terugkeer naar Nigeria onaanvaardbaar is geworden. Voorts is van belang dat er geen sprake is van een blijvende belemmering voor het uitoefenen van het gezinsleven in Nederland. Immers, niet is aangetoond dat eiser nimmer in staat zal zijn het inburgeringsexamen met succes af te leggen en dat referente nimmer aan het inkomensvereiste zal kunnen voldoen.

10. Gelet op hetgeen eiser in zijn bezwaar heeft aangevoerd is de rechtbank met verweerder van oordeel dat uit de inhoud van het bezwaarschrift, beoordeeld in samenhang met hetgeen in bezwaar door eiser is aangevoerd en met de motivering van de bestreden beschikking, reeds aanstonds bleek dat de bezwaren van eiser ongegrond zijn, terwijl er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk was over die conclusie. Op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb heeft verweerder dan ook kunnen afzien van het horen van eiser.

11. De conclusie is dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan. Daarom zal de rechtbank het beroep ongegrond verklaren.

12. Van omstandigheden op grond waarvan verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.


III. BESLISSING

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 17 juli 2007 door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. M.L. van Leer, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier



De voorzitter



Afschrift verzonden op:

20 JULI 2007

Conc.: ML
Coll:
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIPPIJEN DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTBANK ~~TE AMSTERDAM~~

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.



Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht
tel (030) 231 36 46
fax (030) 234 29 95
e-mail: info@schoolpleinadvocaten.nl

Correspondentie uitsluitend:
Postbus 13319
3507 LH Utrecht

secretariaat
Els Oostrum
Lenny Peeters

mr R Vleugel
mr S Spans
mr J M (Hans) Langenberg
mr D Gürses
mr W Boelens
mr J E Jalandoni
advocaten en procureurs

▼ Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
FALK en fax 070 365 13 80

uw kenmerk
7 Visadienst
20070304

uw kenmerk

Utrecht
11 augustus 2007

Betreft: 07 / 11508

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

3694-4

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705729	
AAN. VI	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hiertoe bepaaldelijk gevolmachtigd door appellant sub 1. de heer
betrokkene, en appellante sub 2. mevrouw
referente, beiden woonplaats kiezende aan mijn kantoor Schoolplein Advocaten,
adres Schoolplein 5a (3581 PX) te Utrecht, dien ik hoger beroep in tegen de
uitspraak dd. 17 (verzonden 20) juli 2007 van de Rechtbank Amsterdam met
kenmerk 07 / 11508 (*) waarbij het beroep tegen de beschikking dd. 15 februari
2007 van verweerder, de Minister van Buitenlandse Zaken, gericht tegen de
beschikking op het bezwaar tegen weigering van een MVV aan appellant sub 1,
ongegrond is verklaard.

Grief 1

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder ro. 7.2, gelezen in samenhang met
ro. 7.1 van de bestreden uitspraak, dat eerst ter zitting is aangegeven dat de
omstandigheid dat de gevraagde loonstroken niet zijn overgelegd geen
toereikende motivering oplevert van het standpunt dat niet voldaan is aan het
middelenvereiste, en dat deze beroepsgrond als zijnde in strijd met de goede
procesorde niet bij de beoordeling van het beroep kan worden betrokken.

Toelichting

Kennelijk gaat de Rechtbank er van uit dat in beroep niet eerder resp. tijdig stelling is genomen tegen de overwegingen van verweerder dat niet wordt voldaan aan het middelenvereiste. Dit is onjuist; op p. 3 van het aanvullend beroepschrift dd. 24 maart 2007 is –in de passage die betrekking heeft op art. 8 EVRM- onder andere namelijk aangegeven dat appelland sub 1. een minderjarig kind is met recht en belang om het gezinsleven met zijn moeder uit te kunnen oefenen en aan de *overige voorwaarden voor gezinshereniging* –dat is te zeggen alle voorwaarden voor gezinshereniging met uitzondering van het vereiste van een certificaat waaruit blijkt dat het inburgeringsexamen in het buitenland met goed gevolg is afgelegd, onder welke overige voorwaarden dan ook tevens is te begrijpen het vereiste van zelfstandige, voldoende en duurzame middelen van bestaan - (ruimschoots) wordt voldaan. Aldus is in beroep weldegelijk tijdig opgekomen tegen de overweging van verweerder dat niet aan het middelenvereiste is voldaan. Er is dan ook geen sprake van een eerst ter zitting aangevoerde beroepsgrond, zodat de Rechtbank deze niet als zijnde tardief resp. strijdig met de goede procesorde buiten beschouwing had mogen laten.

Grief 2

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in ro. 8 van de bestreden uitspraak dat gelet op het voorgaande (kennelijk wordt bedoeld: hetgeen in ro. 7.1 en 7.2 is overwogen) aan de beoordeling van de beroepsgronden met betrekking tot het inburgeringsexamen niet toekomt.

Toelichting

Ro. 8 staat of valt met de in grief 1 aangevochten ro. 7.1 en 7.2, die blijkens hetgeen in grief 1 en de toelichting hierop is aangevoerd geen stand kunnen houden, zodat de Rechtbank weldegelijk had dienen in te gaan op de beroepsgronden met betrekking tot het inburgeringsexamen. Door dit niet te doen, is de Rechtbank eveneens ten onrechte voorbij gegaan aan het in het kader van het inburgeringsexamen gedane beroep op art. 14 EVRM, art. 26 IVBPR en art. 12 EG-verdrag.

Grief 3

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in ro. 9 van de bestreden uitspraak dat de belangenafweging op grond van art. 8 EVRM uitvalt in het nadeel van appelland sub. 1.

Toelichting

De Rechtbank overweegt terecht in ro. 9 dat de vraag of uit art. 8 EVRM een positieve verplichting voortvloeit een genuanceerde belangenafweging vereist, waaraan een gedegen onderzoek naar de relevante wegingsfactoren vooraf dient te gaan. Deze genuanceerde belangenafweging en dit gedegen onderzoek heeft verweerder blijkens de op art. 8 EVRM betrekking hebbende overwegingen in de bestreden beschikking, bezien in samenhang met hetgeen dienaangaande in de aanvraag- en bezwaarfase namens appellante is aangevoerd, evenwel niet verricht. De Rechtbank had dan ook geen genoegen mogen nemen met het onvoldoende gemotiveerde oordeel van verweerder, dat art. 8 EVRM niet tot toelating van appellante sub 1. noopt. Met name de overwegingen van de Rechtbank, dat niet gebleken is van een objectieve belemmering om het gezinsleven in een ander land dan Nederland uit te oefenen, dat niet gebleken is dat appellante sub 2. zodanig in de Nederlandse samenleving is geïntegreerd dat terugkeer naar Nigeria onaanvaardbaar is geworden en dat evenmin sprake is van een blijvende belemmering voor het uitoefenen van het gezinsleven in Nederland nu niet is aangetoond dat appellante sub 1. nimmer in staat zal zijn het inburgeringsexamen met goed gevolg af te leggen en dat appellante sub 2. nimmer aan het inkomensvereiste zal kunnen voldoen, kunnen niet als (voldoende) dragend worden aangemerkt. De Rechtbank beschikte immers - evenals verweerder - over onvoldoende feitelijke gegevens om dergelijke vergaande conclusies te trekken. Daarnaast dient in het licht van de jurisprudentie van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens niet enkel te worden onderzocht of er sprake is van objectieve belemmeringen, maar tevens of er zich zwaarwegende beletselen (*obstacles majeurs*) voordoen tot uitoefening van het gezinsleven buiten Nederland. Verweerder noch de Rechtbank hebben zich hiervan (in voldoende mate) rekenschap gegeven, en zijn aldus onder andere (te gemakkelijk) voorbij gegaan aan onder andere het gegeven dat appellante sub 2. al zeer lang in Nederland woont, de Nederlandse nationaliteit heeft, haar partner eveneens al zeer lang in Nederland woont en bovendien niet uit Nigeria maar uit Liberia afkomstig is. Dat er naar het oordeel van de Rechtbank bovendien geen sprake is van een blijvende belemmering om het gezinsleven in Nederland uit te oefenen is, kan evenmin worden aanvaard, gelet op de leeftijd van appellante sub 1. (die op 2 mei 2008 de leeftijd van 18 jaar zal bereiken en aldus behoudens hoge uitzondering niet meer voor gezinshereniging met appellante sub 2. in aanmerking kan komen) alsook op hetgeen met betrekking tot de intellectuele capaciteiten van appellante sub 1. in relatie tot de feitelijke belemmeringen die hij ondervindt bij het zich eigen maken van de kennis van de Nederlandse taal en maatschappij op een niveau zoals vereist voor het behalen van het inburgeringsexamen, terwijl appellante sub 2., zoals in de toelichting op grief 1 is aangegeven, weldegelijk aan het middelenvereiste voldoet.

Grief 4

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in ro. 10 van de bestreden uitspraak dat verweerder heeft kunnen afzien van het horen op bezwaar, nu het bezwaar reeds aanstonds ongegrond is.

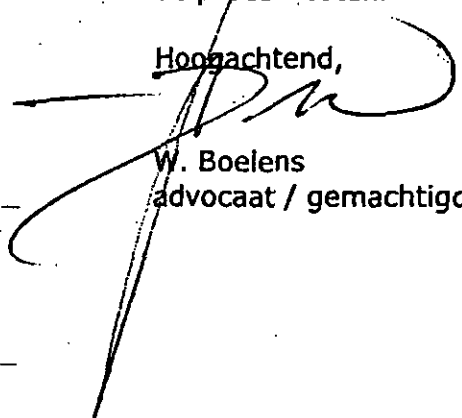
Toelichting

Voorop staat dat de hoorplicht een essentieel onderdeel vormt van de bezwaarprocedure, waarvan slechts kan worden afgezien in de in art. 7:3 Algemene Wet Bestuursrecht genoemde gevallen. Gelet op hetgeen in primo en in bezwaar is aangevoerd, met name ten aanzien van het inburgeringsexamen en art. 8 EVRM, was, mede gezien in het licht van grief 2 en de toelichting hierop, de principale aard van het verweer tegen het behalen van het inburgeringsexamen als voorwaarde voor afgifte van de MVV aan appellant sub 1. en het gemotiveerde beroep op art. 8 EVRM evident geen sprake van een kennelijk ongegrond bezwaar, voorzover men in geval van een gemotiveerd beroep op art. 8 EVRM, in het licht van de genuanceerde belangenafweging en het gedegen vooronderzoek die dienaangaande hebben plaats te vinden, überhaupt al kan spreken van een kennelijk ongegrond bezwaar. Verweerder had daarom appellanten, althans appellante sub 2., weldegelijk in de gelegenheid moeten stellen hun bezwaren ter hoorzitting nader uiteen te zetten resp. te verduidelijken.

Redenen waarom

appellanten van oordeel zijn dat het hoger beroep gegrond dient te worden verklaard en zowel de bestreden uitspraak als de beschikking waarvan beroep vernietigd dienen te worden, een en ander met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,


W. Boelens
advocaat / gemachtigde